

at Erhvervslivet har en overordentlig rigelig Adgang til udenlandsk Kredit paa Vilkaar, som er meget lavere end den danske Diskontosats. Men alle disse Spørgsmaal vil det jo være naturligt at faa drøftet, hvad jeg ogsaa den Gang bemærkede, for at faa at vide, hvorledes Nationalbanken ser paa hele Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem nævnte, at Norge har nedsat sin Diskonto, og det er selvfølgelig noget, man ikke kan undlade at bemærke, at dette har kunnet ske, og at den norske Valuta alligevel har kunnet holde sig relativt godt i de forløbne Maaneder, men jeg tillader mig dog at gøre opmærksom paa, at i den Artikel, som den højtærede Finansminister henviste til i sine Udtalelser, en Artikel fra et svensk Finansblad, som maa antages at se upartisk baade paa Udviklingen i det danske Forretningsliv og paa Udviklingen i det norske Forretningsliv, fremhæves det, at hvad der foregaar med Hensyn til den danske Valuta, synes at aabne al mulig Udsigt til, at den danske Valutas Kurs kan holde, og Artiklen viser stærk Tilbøjelighed til at fremhæve, at hvad der er foregaaet her i Landet, synes at være Resultat af en sund Udvikling, hvorimod det svenske Finansblad mener, at naar den norske Valuta har kunnet holde sig, skyldes det i langt højere Grad tilfældige Aarsager, hvorfor den norske Valutas Kurs ogsaa anses for usikker. Dette er altsaa kun et Referat af Udtalelser af en fremmed Beskuer af de to Lande, men overfor det ærede Medlems Fremhævelse af, hvad der er foregaaet i Norge, har jeg villet nævne denne fremmede Tilskuers Betragtninger.

Ordføreren (Wilmann): Da jeg havde Ordet ved Finanslovens første Behandling, drog jeg nogle Sammenligninger mellem Forholdene i 1901, da Venstre kom til Magten, og i Fjor, da Socialdemokratiet dannede Regering. Og da jeg nu hørte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tale og prøve paa at haane Socialdemokratiets Regering og Socialdemokratiet for den Politik, der er ført i indeværende Vinter under Ministeriets Ledelse, kom jeg atter til at tænke paa 1901, og jeg undersøgte, hvorledes Venstre var stillet i 1901, og hvorledes Socialdemokratiet er stillet nu, hvorledes Venstres første Rigsdagssamling forløb, sammenlignet med Socialdemokratiets første Rigsdagssamling. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa haanende om, at der kun var en saa lille Majoritet nu. Naar man ser, hvorledes Socialdemokratiet er vokset i Aarene siden 1901, og hvorledes Venstre

er gaaet Krebsegang, synes jeg ikke, det ærede Medlem skal prøve paa at haane os; thi vi har den allerbedste Tro paa, at denne Krebsegang for Venstre og denne Fremgang for Socialdemokratiet vil fortsætte sig. Jeg tror, at ikke mindst denne Vinters Politik under Ministeriet Staunings Ledelse yderligere vil sætte Vækst i Socialdemokratiet.

Lad os en Gang se, hvordan det gik i den første Rigsdagssamling, da Venstre havde Regeringen, i 1901—02. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var ganske vist ikke med den Gang, han tilhørte et lille moderat Parti, han var dets Leder og var næsten mere ivrig for at være loyal overfor Venstre end Venstre selv. Han paatog sig en Bivogns Tjeneste, skønt der ikke var Brug for den, Venstre havde nok i Forvejen uden det moderate Parti og dets Hjælp. Men det ærede Medlem og hans Parti søgte at hænge paa, saa godt de kunde. Stillingen var den Gang, at Venstre af 114 Medlemmer i Folketinget raadede over de 76, medens det moderate Parti, der altid var meget geskæftigt for at hjælpe Venstre, skønt det ikke trængte dertil, raadede over 15 Mandater. Saa mange havde de to Partier, der nu tilsammen danner Venstre. Derefter havde Socialdemokraterne 14. Undersøger man nu, hvorledes Stillingen er i Dag, tror jeg ikke, vi har noget som helst at være kede af. Kan vi blot fortsætte paa samme Maade i Fremtiden, behøver vi ikke at græde. Skulde det ærede Medlem have Lyst til at græde paa vore Vegne, skal der fra vor Side ikke være noget i Vejen derfor. Hvis Udviklingen fra 1901 skal fortsættes for Venstre, kunde man, hvis man har en Smule Medfølelse med sine Medmennesker, have al Anledning til at græde. Den Gang stod Venstre i Modsatning til Socialdemokratiet nu med et overmægtigt Flertal her i Folketinget, medens vi nu staar med den ene Stemme, som det ærede Medlem talte om. Hvis man saa undersøger, hvorledes den første Samling forløb under Venstres Ledelse, sammenlignet med den første Samling under Socialdemokratiet, skal jeg illustrere det med et Par Tal.

Det daværende Venstreministerium, Ministeriet Deuntzer, forelagde 88 Lovforslag, af hvilke de 66 pCt. blev vedtaget, medens de 34 pCt. ikke blev vedtaget. Og hvis man nu undersøger, saaledes som det ærede Medlem gjorde det for vort Vedkommende, hvad det var for Forslag, der den Gang ikke blev vedtaget, men blev fejlet af Bordet, maa jeg sige, at det var sandelig ikke smaa Forslag. Jeg skal nævne enkelte